

Predica P.S. Cornel Damian
la a doua Întâlnire Națională a Comunității Magnificat din România
Snagov, 15 mai 2010

Iubiți frați și surori,

Iată că în această perioadă, sau în acest timp liturgic pe care Biserica îl celebrează între sărbătoarea Înălțării Domnului la cer și Coborârea Duhului Sfânt avem această bucurie de a celebra împreună Sf Liturghie cu o ocazie deosebită: este Întâlnirea Națională a Comunității carismatice “Magnificat”, și, sigur, Pr. Victor mi-a spus că se vor proclama lecturile din Liturgia Cuvântului din ajunul Rusaliilor; am auzit textele, vom auzi în continuare; eu îmi pregătisem cu totul altă predică, dar știți că Duhul Sfânt, atunci când acționează și vine, călăuzește pașii celui care vorbește în numele său, pentru că eu vreau să vă spun câteva lucruri tocmai referitor la această lucrare tainică a Duhului Sfânt în Biserică.

Duhul Sfânt, a treia Persoană a Sfintei Treimi, este marele dar pe care Dumnezeu îl revarsă, l-a revărsat și îl va revărsa asupra Bisericii, asupra credincioșilor, și cei care se află luminați de Duhul Sfânt vor avea întotdeauna forța să meargă pe acest drum al credinței și al fidelității față de Cristos.

Întotdeauna când merg să administrez Sacramentul Sfântului Mir în diverse parohii îmi place să amintesc un gând al Sf. Paul, pe care sigur voi îl cunoașteți foarte bine și asupra căruia voi ați reflectat de multe ori, și anume: fără Duhul Sfânt nimeni nu poate să spună “Isus Cristos este Domnul”.

Iubiți frați și surori, aceasta este lucrarea Duhului Sfânt în sufletul nostru. Nu trebuie spuse multe cuvinte; este Duhul Sfânt cel care ne dă această forță de a spune “Isus Cristos este Domnul”. Ce înseamnă de fapt a spune “Isus Cristos este Domnul”? A fost o întrebare; ce ați răspunde la această întrebare?

[*răspunsuri din sală: “o mărturie de credință”; “încredințarea vieții”, “predarea vieții”, “esența Evangheliei”... și alte răspunsuri*]

Foarte bine, ați răspuns foarte bine; aș vrea și eu să răspund: când spunem, luminați de Duhul Sfânt, că Isus Cristos este Domnul, spunem de fapt tot ceea ce ați spus, dar spunem și ceva mai mult, și anume, spunem: “Isus Cristos este viu în Biserică”; Domnul – Κύριος - Isus Cristos este viu în Biserică, trăiește. Este credința Bisericii aceasta, și dacă noi avem această forță să mărturisim că Isus Cristos este viu, trăiește în Biserică, aceasta este lucrarea tainică a Duhului Sfânt. Eu cred că voi nu faceți altceva decât să mărturisiți că Isus Cristos trăiește, este viu în Biserică, în mijlocul credincioșilor săi.

Un al doilea aspect în care voi fi foarte schematic la această predică: astăzi am celebrat Sf Liturghie în catedrală cu ministranții din Arhidieceză, și, sigur, a fost și o întâlnire cu ei înainte de liturghie și după aceea la liturghie la predică m-am legat la un moment dat de prima lectură din Liturgia Cuvântului de astăzi, liturghia zilei de sâmbătă, sâmbăta a VI-a din timpul pascal. Este un text foarte frumos din *Faptele Apostolilor* în care ni se spune că Sf. Paul, Apostolul Neamurilor, a plecat de la Antiohia pentru a vesti Cuvântul lui Dumnezeu; știți că Sf. Paul a fost prin excelență Apostolul neamurilor păgâne, cel care a mers în lumea cunoscută pe atunci, lumea “păgână”, pentru a-l vesti pe Cristos. Dar la un moment dat se face mențiune în prima lectură a liturghiei de astăzi și de alte trei personaje, care, sub călăuză Sf. Paul, merg și ei în misiune și este vorba despre Apollo, Priscilla și Acvila, niște nume pe care dacă le auzim prima dată nu ne spun mare lucru, dar, citind un pic *Faptele Apostolilor*, vedem că este vorba despre un laic, Apollo, care nici măcar nu era botezat: primise botezul lui Ioan

Botezătorul; știm ce fel de botez a predicat Ioan Botezătorul: botezul pocăinței; și este vorba despre un cuplu, Acvila și Priscilla, o familie, soț și soție, care merg și îl vestesc pe Cristos, vorbesc în numele lui Cristos. Mi s-a părut un lucru extraordinar și am spus chiar că de fapt este munca fiecărui creștin autentic: este tocmai această muncă de a fi misionar, de a vorbi altora despre Cristos.

Și de aceea vreau să vă spun că prezența voastră aici – și sunteți un număr frumos – este și un act de misionarism, pentru că, prin prezența voastră, chiar fără multe cuvinte, cred că ajutați pe mulți să crească în credință. Noi avem nevoie, atunci când urmăm drumul credinței noastre, și de exemplul altora, și prin mărturia voastră de credință, desigur, luminați de Duhul Sfânt, îi ajutați pe mulți să crească. Poate îl ajutați și pe cel care este alături de voi, fără să vă dați seama, sau fără să vă gândiți că el sigur are nevoie de o creștere în credință. Deci de acest lucru ne vorbea prima lectură a liturghiei zilei: Acvila, Priscilla și Apollo, niște oameni despre care nu știm altceva decât atât: că au mers să vestească numele lui Cristos; și, iată, au rămas în istoria creștinismului ca misionari și ca martori ai Evangheliei Domnului nostru Isus Cristos. Eu consider că aceasta este misiunea fiecărui creștin autentic: să fie martor, să aibă curaj să dea mărturie despre Cristos. Și de asta eu cred că mulți sunt astăzi cel care prin cuvinte simple și fără foarte multă filosofie, spun, da, eu sunt creștin, eu cred în prezența Duhului Sfânt în viața mea și în lumina acestei încredințări ei pot spune “Isus Cristos este Domnul”. Mă opresc aici cu această predică; cred că este suficient, cred că ați auzit multe în această zi, dar eu, ca episcop, consider că dacă plecați de la această întâlnire cu acest gând: luminați de Duhul Sfânt, să dați mărturie în fața lumii că Isus Cristos este Domnul – e foarte important. Cristos s-a înălțat!